

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-09-13512 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: אביגיל קורנילוב גרייבר
ע"י ב"כ עו"ד
נגד

הנתבע: רז ציפריס
ע"י ב"כ עו"ד

פסק דין

לפני תובענה שהגישה התובעת נגד הנתבע ואחרים בה ביקשה לחייב הנתבע לשלם לה ללא הוכחת נזק הסך של 141,468 ₪, בגין הוצאת לשון הרע וכן ליתן צווים המורים לנתבע להכחיש הפרסום, להבהיר שאין לתובעת קשר לפרסום ולהתנצל.

1. התובעת טענה שביום 10.6.15, למחרת פרסום של התובעת בתגובה לפרסום אחר, הנתבע 2 פרסם "פוסטים ויראליים בפייסבוק הפרטי שלו (כלומר, פרסומים אשר זכו לחשיפה גדולה ביותר במרשתת) בגנותה של התובעת וזאת במטרה להשפילה ולבוזתה".

2. הנתבע הגיש בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנתו בטענה שעל התובעת להוסיף פרטים נוספים. הבקשה נדחתה ע"י המותב הקודם שדן בתיק (כבוד השופט מאור) ביום 4.1.16 בנימוק שאינו מקבל הטענה של הנתבע כי תפגם הגנתו אם לא יוספו הפרטים הנוספים. נקבע שהדרשות לשאלת ההוצאות תהיה בהמשך.

3. הנתבע הגיש כתב הגנה שהתפרש על פניו 20 עמודים, בו טען ש"לא חיפש לפגוע בתובעת שהייתה באותה אנונימית מבחינתו ומבחינת כלל הציבור, ולמעשה הפרסום הראשון כלל לא נגע ולא עסק בתובעת". לגבי הפרסום השני נטען כי נעשה בעקבות פרסום של התובעת שהפך לויראלי בו "קישרה עצמה" לתמונה שפורסמה בפרסומי הנתבעים האחרים "לצדו של ח"כ אורן חזן וגברת נוספת, ולמעשי סרסרות, פריצות ומעשים מפוקפקים אחרים שעליהם היא מלינה בכתב התביעה". הנתבע טען כי לא "הייתה בפרסום השני כוונה לבוז לתובעת או ללעוג לה או להביע דעה כלשהי לגבי עצם אמירת התובעת כפי שהובאה בפרסום הפייסבוק של התובעת, וממילא לא ניתן למצוא בפרסום זה כל לשון הרע כלפי התובעת".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13512-09-15 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

4. עוד נטען שלתובעת "לא נגרם כל נזק ואם נגרם הרי שנגרם באשמתה שלה וכתוצאה מפרסומיה".
5. ביום 4.4.16 התקיים הדיון הראשון בתובענה. בתחילת הדיון ניתן תוקף של הסדר להסכמת התובעת ונתבעים 1 ו 2- לפיה תפורסם הבהרה שמופיעה בפרוטוקול, נתבעת 1 תישא בהשתתפות בשכ"ט התובעת בסך של 5,000 ₪, התובעת תתרום לעמותה העוסקת בזכויות בעלי חיים הסך של 2,500 ₪ והתביעה נגד נתבעים 1 ו 2- תדחה. לעניין הנתבע כאן, בימ"ש קיבל בקשת התובעת להאריך המועד להשלמת הליכים מקדמיים.
6. לא הוגשו בקשות מקדמיות ולכן ביום 6.7.16 מוצו ההליכים המקדמיים. לאחר שהתובעת ביקשה וקיבלה ארכה להגשת תצהירי עדות ראשית מטעמה עקב רישום לא נכון ביומן ב"כ, הוגשו תצהיר עדות אחד מטעמה, שלה עצמה.
7. בקשה של התובעת "לצו למניעת תגשת תצהירי הנתבע" נדחתה ביום 21.9.16 בנימוק שעקב תקופת הפגרה, טרם חלף המועד להגשתם ונקבע שההוצאות בעניין זה יילקחו בחשבון בסוף ההליך.
8. הנתבע הגיש גם כן תצהיר אחד מטעמו, שלו עצמו, והתיק נקבע לפני מותב זה.
9. ביום 21.2.17 התקיים הדיון השני בתיק זה. התובעת ביקשה להגיש בקשה למחיקת מסמכים מתצהיר הנתבע ולכן התיק נקבע לדיון מקדמי נוסף. לאחר הדיון, התובעת הודיעה כי חזרה בה מהבקשה, אולם בימ"ש קיים הישיבה המקדמית הנוספת כדי לערוך ניסיון נוסף להגיע להסכמות וככל שלא תושגנה, להכין ישיבת שמיעת הראיות.
10. ביום 23.4.17 התקיים הדיון השלישי בתיק זה. מכיוון שלא הושגה הסכמה, התיק נקבע לשמיעת ראיות. לאחר הדיון, בימ"ש קבע כי ההחלטה בבקשה שהועלתה בדיון ע"י הנתבע לחייב התובעת בהוצאות תידון במעמד הדיון הקרוב.
11. ביום 8.5.17 התקיים הדיון הרביעי ובו נחקרו התובעת והנתבע. בתום הדיון בימ"ש קצב לצדדים מועדים להגשת סיכומים.
12. התובעת טענה בסיכומיה כי תחילתה של מסכת ייסוריה, כדבריה, כאשר פורסמה תמונה משותפת של התובעת וח"כ אורן חזן, "תמונה ישנה משנת 2010 אשר צולמה בפאב תל אביבי תמים, בהקשר השלילי של העבירות הפליליות בהן נחשד חזן". על מנת לעצור הפרסומים, התובעת פנתה לנתבעת 1 לתיקון הפרסומים ובסופו של יום הגישה התביעה כאן והגיעה עם העיתון להסדר פשרה, כנוכח לעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13512-09-15 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

13. התובעת טענה כי סברה שהפרסומים בעניינה תמו, אך תמונתה "פתאום צצה לה בשעות הפריים טיים בערוץ 10, בפרומו לגב האומה... ועוד. גם הנתבע...לא טמן ידו בצלחת... לקח את תמונתם המשותפת של חזן והתובעת וערך אותה, כך שיצר ממנה מס בתוספת כיתוב 'בסך הכול רציתי אבא' וזאת על מנת לחזק את הקשר שבין התמונה לבין אישומי הסרסרות".

14. התובעת טענה כי כאשר ראתה כי פנייתה לנתבעת 1 "לא הועילה ותמונתה ממשיכה לככב בהקשר מאד שלילי, של זנות סמים והימורים – פנתה התובעת לחבריה בפייסבוק והתחננה, שיפסיקו לקשר בינה לבין ח"כ אורן חזן והמעשים שיוחסו לו באותה עת."

15. לטענת התובעת, הנתבע "אשר כבר פרסם את אותה תמונה, קרא את דבריה של התובעת המבקשת שפשוט יפסיקו להציג אותה בהקשר הזה. לאחר שקרא את מכתבה זה, המתאר סבל ופגיעה אישית קשה, הוא העתיק אותו כמעט בשלמותו וזאת על מנת להמשיך וללעוג לתובעת – כאשר הוא יודע, שהיא מבקשת שהפרסומים בעניינה יחדלו!" התובעת טענה, כי בניגוד לנתבעת 1, הנתבע ידע שהיא אינה קשורה ל"מעללי של אורן חזן" ולכן לא שלחה לו מכתב התראה.

16. התובעת טענה כי גרסאותיו של הנתבע השתנו והינן חסרות מהימנות וכי עדותה הייתה מהימנה וסדורה. התובעת הפנתה לפניו אליה, עוד בטרם פרסמה דבר וחצי דבר בעניין, בהן ביקשו לברר "האם אכן הייתה עם אורן חזן בבולגריה". התובעת טענה כי חקירתה התמקדה בשאלה אחת בלבד, מדוע לא התייחסה בפוסט שלה גם לפרסום של הנתבע ועלך השיבה כי הוא "נכתב מתוך זעקה גדולה והוא הינו תמצית תמציתו של סיפר הבלהות" שחורתה.

17. התובעת טענה כי האדם הסביר מקשר בין הביטוי "בסך הכול רציתי אבא" לפרשיית הסרסרות בה היה מעורב אייל גולן כטענתה ולא לפתגם הידוע "מעשי אבות סימן לבנים". "האדם הסביר, כאשר הוא קורא ומשווה בין הפוסט של אביגיל ולפוסט של הנתבע, המעתיק אותו כמעט כלשונו ומגחך אותו, מבין שיש כאן לעג לאביגיל ואולי אף קריאה, לא להאמין לה, בעיקר כאשר אותו מפרסם מותיר את המס ועליו הכיתוב "בסך הכול רציתי אבא", מפורסם לעין כל". התובעת טענה כי "הסבריו השונים והמשונים" של הנתבע "אינם מכבדים את האינטליגנציה של שומעיו".

18. הנתבע טען בסיכומיו כי הפרסום הראשון כשלעצמו אינו מהווה לשון הרע כשהוא נטול הקשר. הנתבע טען שהתמונה נלקחה מדף הפייסבוק של ח"כ חזן שם התפרסמה על ידו ברציפות במשך 5 שנים ברציפות מאז שצולמה. הנתבע טען שאין קורא סביר שיקשר את הפרסום הראשון עם עבירת המין בקטינות שביצע אביו של אייל גולן. הנתבע טען שהביטוי "בסך הכול רציתי אבא" שהוא הוסיף לתמונה, "מקושר בתודעה הציבורית עם ניסיון לא מוצלח ולא ראוי לעשיית ספין(סחריר) באמצעות ציון נסיבות אישיות קשות, ואינו מקושר עם ביצוע של מעשה כזה או אחר".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13512-09-15 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

19. הנתבע דחה גם הטענה כי "די בכך שהתובעת מופיעה בתמונה מתחת לכיתוב התמונה, כדי להביא לכך שהיא תקושר עם מעשי הזנות, ההימורים והסמים הלכאוריים שיוחסו לח"כ חזן". הנתבע טען שבפרסום הראשון, המוקד של התמונה בה נראות שלוש דמויות, הוא ח"כ חזן ולא התובעת שהייתה אלמונית לחלוטין.

20. הנתבע טען שיש להבחין עניינה של התובעת מעניין אנה קוזובר שנוכר בסיכומי התובעת שכן "דובר בו בצילומי וידיאו שהתמקדו באותה אישה, פורסמו מספר פעמים ללא רשות, ובהקשר שהיה בו כדי להציג אותה באור שלילי נוכח משקלה."

21. הנתבע טען שאם הפרסום הראשון שלו פרץ כטענת התובעת את מסגרת דף הפייסבוק שלו, הרי זה "אגב כתבה שפורסמה בעקבות הפרסום היראלי שעשתה התובעת, ובו הכחישה את הקשר שלה למעשי ח"כ חזן, והלינה על פרסום התמונה בהקשר פרשות חזן". כמו כן נטען שאותה כתבה באתר "מאקו" צורפה לכתב הגנת נתבעת 1 ולכן ממילא לא מהווה ראיה בתובענה.

22. הנתבע טען שאין לקבל טענת התובעת כי היה בידו לבחור תמונה אחרת. זאת, משום שלדבריו לצורך העברת המסר של "מעשה אבות סימן לבנים" לא הויה כל חשיבות במי מהתמונות שברשות יבחר. הנתבע טען שהתמונה שבחר לא הייתה נגועה בהקשר שלילי. הנתבע הפנה לדבריה של התובעת, כאשר התייחסה לפרסומים שונים של התמונה ללא אזכור ההקשר לטענותיה בכתב התביעה לגבי קישורה עם מעשי זנות, סרסרות סמים קשים ועניינים מפוקפקים אחרים.

23. הנתבע טען שההקשר לאייל גולן מהווה הרחבת חזית אסורה שכן לא הזכירה הקשר זה בכתב התביעה. אולם, הנתבע הסכים שבכיתוב אכן התייחס לדברי אייל גולן בעניין אביו.

24. לגבי הפרסום השני, הנתבע אישר כי נעשה בעקבות פרסום הפוסט של התובעת שהפך לויראלי. הנתבע טען שהפרסום השני עוסק ב"תלונות שמפנה הנתבע לחבריו בגין בדיחות שפרסמו אודותיו בקבוצת הפייסבוק "וואו, ציפריס, וואו", אגב הטחת ביקורת בשרה רגב, למשל בפסקה: "מעולם לא אמרתי שאהיה שר התרבות של כולם ודקה אחרי זה רדפתי פוליטית אחרי משהו שלא חושב כמוני".

25. הנתבע טען כי הפרסום השני אינו כולל אזכור של התובעת, "בתמונה, בטקסט, בצליל, בוידאו, אינו כולל הבעת דעה כלשהיא עליה, על מעשיה או על דבר הקשור בה, ואינו כולל התייחסות לתוכן פרסום התובעת". הנתבע אישר כי ניתן להעלות על הדעת מקרה קיצון שבו פרפרזה כשלעצמה תעלה כדי לשון הרע, אך אין בעניינו מקרה קיצון "והוא אף רחוק מרחק מקו גבול". הנתבע אף טען שהשימוש הפרפראזי בפורמט של פרסום התובעת על ידו הועיל לה "שכן הוא הפנה תשומת לב ציבורית נוספת לפרסום התובעת".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-09-13512 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

26. הנתבע טען שפרסומיו חוסים תחת הגנות רבות וביניהן מנה אמת דיברתי, הבעת דעה לגיטימית, הבעת דעה ביקורתית, פרסום של מה בכך, וכן טען שלתובעת לא נגרם נזק ממשי. הנתבע טען שהתובעת לא הראתה בעדותה אשר התאפיינה בסירוב לענות לשאלות. הנתבע למד מסכום הפשרה עם נתבעת 1 על מידת הנזק הזעומה. לעניין זה גם, הפנה לפסיקה ממנה למד שבמקרה זה סכום הפיצויים אמור להיות מינימלי. כמו כן, נטען שאין הקורא הסביר מייחס לפרסומים מקוונים פרטיים את אותה החשיבות שהוא מייחס לפרסומים עיתונאיים.

27. הנתבע מנה מחדלים ומעשים שונים של התובעת בעת ניהול ההליך לרבות בעת דחיית עדותה. הנתבע התייחס למקרה בו "**נתפסה שוב מחליפה פתקים עם ב"כ**", כאשר ב"כ מסרבת לחשוף לפני בימ"ש תוכן הפתקים.

28. התובעת טענה בסיכומי תשובתה כי התמונה מדף הפייסבוק של ח"כ חזן פורסמה בדף הפייסבוק שלו פעם אחת בלבד לפני מספר שנים וכדי לאתר אותה יש לגלול בדף הפייסבוק שלו "**מספר דפים רב במשך זמן מה**". לעניין טענת הנתבע כי ביקש להתייחס "לסגנון הסנדק" שדבק באורן חזן ובאביו תהתה התובעת, מדוע אם כן לא עשה שימוש בתמונות אשר קשורות ל"סגנון הסנדק", אלא דווקא בתמונה של ח"כ עם שתי בחורות.

29. לעניין טענת הנתבע כי הקישור לאייל גולן, הוא הרחבת חזית, התובעת טענה כי הנתבע לא העלה מחאה בעניין זה כאשר החקשר נטען במסגרת קדם המשפט. לעניין ההסדר עם נתבעת 1, התובעת טענה כי אותה נתבעת לא ערכה התמונה באופן משפיל ופוגעני ולא לעגה לפוסט של התובעת.

דיון והכרעה

30. לצורך הכרעה בתביעה נגד הנתבע יש להתייחס לשני פרסומים שונים. אדון בהם אחד לאחד.

הפרסום הראשון

31. בניגוד לאופן הצגת הדברים בכתב התביעה, שם הפרסום הראשון המיוחס לנתבע הוא פרסום פוסט הלועג לתגובתה של התובעת לפרסומים של תמונתה עם ח"כ חזן, בסיכומיה, התובעת מתייחסת תחת הכותרת "**הפרסום הראשון**" לפרסום התמונה המשותפת של ח"כ חזן עמה ועם גברת נוספת. גם הנתבע ציין פרסום זה כ"**הפרסום הראשון**" וטען שפורסם ביום 8.6.15. מכיוון שהתובעת לא חלקה על טענה זו, בימ"ש ידון תחילה בפרסום התמונה עם הכיתוב "**בסך הכול רציתי אבא**".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-09-13512 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

32. על פני הדברים, פרסום של פלוני עם ח"כ, אין בו כדי להוות פרסום מבזה או משפיל. אין חולק שאין בנוכחות הגברת הנוספת בתמונה כדי להזיק לתובעת. בתביעה נגד נתבעים 1 ו-2 נטען כי פרסום התמונה במסגרת כתבה שעסקה ב"פרשייה פלילית חמורה" היא שהסבה לתובעת נזק.

33. התובעת טוענת כי הכיתוב שהוסיף הנתבע לתמונה "**בסך הכול רציתי אבא**", הוא זה שמבזה ומשפיל אותה.

34. בימ"ש עצמו, בדיון המקדמי, כאשר בחן את התמונה והכיתוב התקשה תחילה להבין את הפגיעה בתובעת שכן קישר את התמונה והכיתוב ל"ח"כ חזן ואביו שאף הוא כיהן בעבר כח"כ. לכן, תמה, הכיצד, האמירה שמתייחסת לאביו של ח"כ חזן פוגעת בתובעת. אולם במהלך הדיון המקדמי, התובעת טענה כי הפגיעה נובעת מהקישור בין התובעת באמצעות הכיתוב שמהווה ציטוט של הזמר **אייל גולן** ביחס לאביו לאחר שזה נחשד בבצוע עברות חמורות שהתובעת מזכירה בכתב התביעה, לבין אותה פעילות עבריינית שנושאת אופי מיני שיוחסה לאביו של אייל גולן. לא לחינם, בימ"ש לא הבין מיד את ההקשר, **שכן ההקשר לאייל גולן כלל לא נזכר בכתב התביעה**.

35. הנתבע טען בסיכומיו שהעלאת הטענה לראשונה בתצהיר התובעת הינה בבחינת הרחבת חזית אסורה. אולם, התובעת, ובצדק, טענה שהנתבע לא העלה טענה זו מיד בדיון המקדמי. הנתבע גם לא ביקש למחוק הסעיף הנוגע לעניין מתצהיר התובעת. יותר מזאת, הנתבע מאשר שהכיתוב הינו ציטוט של דברי **אייל גולן**. הנתבע טען שיש להבין את הקשר הדברים "**על רקע עברו העברייני של אביו**" של ח"כ חזן. הנתבע טען כי רמז "**שמתוקף נסיבות חייו, צפוי גם ח"כ אורן חזן לנסות ולבצע ספין לגיוס אמפתייה המבוסס על יחסיו המורכבים עם אביו**". הנתבע הסביר שאייל גולן הוא שעשה ספין (סחריר) כנטען. ראה גם דבריו של הנתבע בעמ' 22 שורות 10 עד 13 בישיבה מיום 8.5.17.

36. גם אם בימ"ש יקבל גרסה מורכבת זו כ"**כוונת המשורר**", היה על הנתבע להביא בחשבון שהקורא הסביר יפרש התמונה והכיתוב **באופן פשטני ביותר** כגרסת התובעת. מבחינת הקורא הסביר, שנצרכו בתודעתו פרטי הפרסומים הרבים השונים (ראה גם הפרסום הרחב בעניין ח"כ חזן בערוץ השני) שייחסו ל"ח"כ חזן מעשים לא ראויים בלשון המעטה בקזינו בבולגריה ובהקשר של סרסרות, הופעת התובעת בתמונה אחת עם ח"כ חזן יוצרת קישור בעייתי. ההקשר השלילי של התובעת ביחס לתמונה, **התעצם** כאשר התמונה הופיעה במסגרת כתבה של נתבעת 1 באותו נושא. הנתבע, **הגדיל לעשות** והוסיף כיתוב שבאופן סביר ביותר אפשר לקשר אותו לאמירה של **אייל גולן** שנאמרה בהקשר לאביו שנחשד בעבירות קשות שנושאות אופן מיני בקשר לבחורות צעירות, שלא לומר, קטינות. **הנתבעת, יש וחשוב לומר, הינה בחורה צעירה והתמונה צולמה לפני מספר שנים**. ראה דברי התובעת בעמ' 32 שורות 13 עד 16 בישיבה מיום 8.5.17.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-09-13512 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

37. מכאן שהנתבע פרסם תמונה וכיתוב שגרמו לביזויה והשפלתה של התובעת עוד קודם לכן ע"י פרסומה בהקשר לפרסומים שליליים שייחסו לח"כ חזן סרסרות, תוך שהוא ער, ובעיני בימ"ש חייב להיות ער, להקשר הבעייתי, אך מצא להוסיף שמן למדורה ע"י יצירת קישור נוסף, הפעם לאמירה של הזמר אייל גולן. אמירה, שבעת פרסום הכיתוב נצרבה בתודעה כמתייחסת לפעילות עבריינית מינית שיוחסה לאביו, כנזכר לעיל. אשר על כן, הנתבע נמצא בזאת אחראי לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק") לפרסום דבר שפרסומו עלול "להשפיל אדם בעיני הבריות או... לבזו או ללעג מצידם" וכך "לבזות אדם בשל מעשה או התנהגות או תכונות המיוחסות לו".

38. האם קמה לנתבע מי מההגנות הנטענות על ידו? בימ"ש התרשם שעניינה של התובעת והאפשרות שתפגע כלל לא עמדו לנגד עיניו. הנתבע כמי שמעיד על עצמו כ"איש תוכן וקראיטיב בפרסום" ידע ומוחזק כידוע, כי עלול לפגוע בתובעת. הנתבע רואה עצמו כ"אזרח אכפתי" כדבריו (ראה בעמוד 15 שורות 7 עד 9 בפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17). האם לא אכפת לו מהתובעת שהיא חלק מאותו ציבור שהוא מצא לנכון לפעול למענו ע"י פרסום ביקורת על אנשי ציבור?

39. ספק רב, אם מי מבנות משפחתו, או חברותיו הקרובות, הייתה מופיעה בתמונה, אם הנתבע היה ממחר לעשות שימוש בתמונה כפי שעשה. על כך נאמר "אל תעשה לרעך את ששנא עליך". לנתבע היה חשוב לשתף בהקדם האפשרי באמצעות הרשת החברתית כולי עלמא בדבר הגיגיו השנונים, ואין בכך פסול, אלמלא, בדרך, הוא עושה שימוש בגברת אלמונית, ללא כל מחשבה נוספת, שמה בכך הוא פוגע בה, על לא עוול בכפה. זאת, כאשר לא היה כל עניין או תועלת לציבור בשיבוץ פניה של התובעת בפרסום של הנתבע.

40. הנתבע טען אמת דיברתי. הגנה זו יתכן ועומדת לו כלפי ח"כ חזן, אך ודאי שאינה עומדת לו כלפי התובעת, שכן הוא אינו טוען שהתובעת קשורה למי מהפעילויות שמיוחסות לח"כ חזן, לאביו, לאייל גולן, או לאביו. אין חולק שהתובעת הייתה אלמונית, כאשר פרסם הנתבע התמונה והכיתוב. לכן, כפי שצוין קודם לכן, לא היה כל עניין או תועלת לציבור בשיבוץ פניה של התובעת בפרסום של הנתבע. מכאן שעל פי סעיף 14 לחוק לא התקיים התנאי המצטבר הנוסף לגבי "עניין ציבורי" בפרסום פניה של התובעת לצדו של ח"כ חזן. אשר על כן, אין הנתבע נהנה מהגנת "אמת דיברתי".

41. אין חולק שאילו הייתה התובעת ידוענית, פני הדברים היו שונים לחלוטין (ראה רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו)). מי ששואף למשרה רמה, או לאור הזרקאורים, חייב להביא בחשבון גם את החשיפה לצד הפחות מלטף של הידוענות. הנתבע ער לכך שהתובעת הייתה אלמונית כאשר עשה שימוש בתמונתה והוסיף את הכיתוב שקישר אותה לדבריו של אייל גולן, כאשר אין חולק שאין לה כל קשר לאייל גולן. גם העובדה שאי פעם בעברה הצטלמה עם ח"כ חזן, אינה אמורה להביא לכך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13512-09-15 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

שתוצג עמו בכתבות שעלו לרשת לקשר אותה עם תוכן אותן כתבות. הדברים יפים שבעתיים בהקשר לאייל גולן, או אביו, עמם אין ולא היה לתובעת, כל קשר.

42. בימ"ש מסכים עם התובעת שלנתבע עמד מגוון אפשרויות להביא לידי ביטוי שנינותו ודעתו על שועי עולם, באמצעות פרסום תמונתם של אותם שועי עולם וארץ בלבד, או תוך כדי השתרה או שטוש של פני אותם אלמונים שאיתרע מזלם להצטלם עם אותם שועי עולם וארץ, ללא שהעלו בדעתם שתמונה זאת תוצא בעתיד מן האוב ותצורב אותם בתודעה בהקשר של תוכן הכתבות השליליות שפורסמו לגבי אותם ידוענים.

43. הדין צועד עם חידושי הטכנולוגיה וכיום כמעט לכל אחד גישה לכיכר העיר, היא הרשת החברתית. די בהקלדה של מספר משפטים וצרוף תמונה ממאגר כלשהוא, כדי לפגוע קשות בזולת. אין כל סיבה להקל ראש בעוצמה של יכולת זאת. **להפך, על בימ"ש לשלוח מסר ברור שכל מי שחושב שכיכר העיר החדשה היא שדה הפקר.**

44. אשר על כן, נקבע בזאת שהנתבע פרסם לשון הרע ולא עומדת לו מי מההגנות הנטענות על ידו.

הפרסום השני

45. התובעת שמצאה עצמה "מככבת" שלא לטובתה בתקשורת המוסדית וברשת החברתית באמצעות פרסום תמונתה עם ח"כ חזן במסגרת סיקור החשדות המיוחסים לו, פרסמה ביום 9.6 אמירה ברשת החברתית במסגרת המכונה "פוסט". שם שיתפה בתחושותיה הקשות, עקב העוול שנגרם לה. **"חייבת לציין" כתבה "שנמאס לי לקרוא שביקרתי בבולגריה, שאני פרוצה ושהזמינו אותי ל"פוקר ברולטה".**

"עצוב לי" הוסיפה "שהעיתונות בארץ זולה כל כך, עצוב לי שאין תחקיר לפני שמדביקים תמונה לכתבה, עצוב לי שאפילו לא כותבים "למצולמות אין קשר לכתבה" ועוד יותר עצוב לי שאין מענה הולם".

46. לא רק לתובעת אמור להיות עצוב, אלא אמור להיות עצוב לכולנו כחברה, כי מחר, בעידן הרשתות החברתיות, זה יכול לקרות לכל אחד מאתנו, כולל לנתבע.

47. גם אם שגה ומועד הנתבע ולקה בחוסר רגישות עת פרסם לשון הרע על התובעת בפרסום הראשון, יום קודם לכן, מצופה היה שלמקרא דבריה המרגשים והכואבים יטמיע ואולי אף יתנצל בפניה. אך הנתבע, המחיש שוב, כמה הוא חסר רגישות לזולת, כאשר עשה שימוש דווקא במילים כואבות אלה כדי להפיגן שנינותו הרבה ע"י העתקה של דברי התובעת כמעט אחד לאחד עם התאמות מסוימות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-09-13512 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

בהקשר לדברי ביקורת על השרה מיירי רגב. הנתבע טען בעדותו (בעמ' 24 שורה 22 ובעמ' 26 שורה 8 לפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17) כי לא הבין שפגע בתובעת כי לא ציינה שמו בפוסט. עמדה זו ממחישה אדישותו לרגשות הזולת ומחזקת המסקנה לגבי הפרסום הראשון.

48. אולם, למרות הכיעור של השימוש בתוכן הנוגע ללב של דברי התובעת בפרסום מטעמה שנועד להגן על שמה הטוב, האם גם בפרסום השני הנתבע פרסם כלפיה לשון הרע ?

49. בפרסום זה לא מופיעה תמונת התובעת, גם אין כל פרט מזהה נוסף, למעט העתקת תוכן הפוסט שלה בשינויים שונים שמהותם היא שהנתבע הוא כביכול הדובר ונושא דבריו הם פרסומים כביכול לגבי קשר שלו עם השרה מיירי רגב. גם מי שזיהה כי תוכן הדברים כמעט זהה לאופן בו הציגה הדברים התובעת, לא אמור להסיק כטענת התובעת, שהנתבע לועג לה.

50. התובעת טענה כי מהפרסום עולה, וכך אמור הקורא הסביר להבין, שהתובעת כביכול אינה אומרת אמת בפרסום שיזמה שכן הנתבע "קינח" כדבריה בכתב התביעה בדברים שלהלן: "יקירי, אל תקנו כל לוקש שמוכרים לכם". בימ"ש בדעה שמסקנה זאת מרחיקת לכת והמסקנה שמתיישבת עם ההיגיון היא שיש לייחס אותה משפט "קינח" לביקורת כלפי שרת התרבות שמרבית תוכן הדברים מתייחסת אליה במפורש בשמה. לעניין זה, ראה תשובת הנתבע (בעמ' 23 שורה 25 לפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17).

51. אשר על כן, גם אם המעשה של הנתבע מעורר חוסר נוחות בלשון המעטה, אין לקבוע כי פרסום זה מהווה פרסום לשון הרע. מכאן גם שהעיסוק הרב בסוגיית המעבר של התובעת מאלמוניות לידוענות בעקבות פרסום הפוסט מטעמה, הפיכתו לזיכרון ליראלי והופעותיה התקשורתיות, לרבות בראיונות שונים, היה מיותר.

גובה הפיצוי

52. גם אם אין בפרסום השני לשון הרע, הוא מעצים את הלך הרוח חסר הרגישות של הנתבע שרואה בתובעת זולתו כלי ואמצעי בלבד להפגין שנינותו. זאת, ללא כל מחשבה יתרה לגבי הנזק שפרסום כזה או אחר עלול לגרום לאותם "עוברי אורח" אלמוניים שעלולים להיפגע כאשר הוא שולח חצי לשונו המושחתת בידוענים ושועי עולם. בשונה מפרסום חד פעמי, גם אם חמור יותר מלשון הרע כאן, (ראה תא"מ 14-07-24955 כהן נ' ליברמן שצוטט ע"י הנתבע), יש להביא בחשבון שפרסום ברשת החברתית תפוצתו רחבה כמה מונים מדברים שנאמרים בעל פה בנוכחות מספר אנשים, או מכתב שמופץ בין מספר מכותבים ולכן הנזק רב יותר באופן ניכר. הנתבע העיד שיש לו 9,000 עוקבים ואלף חברים ברשת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-09-13512 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

החברתית. אין חולק שכל אחד מחבריו ברשת יכול לשתף רבים אחרים, וכך עשוי להתפתח פרסום ויראלי.

53. בימ"ש התרשם שציפיית התובעת היא לקבל פיצוי בסדר גודל שנפסק בעניין עא (תא) 3645/07 **קוזובר נ' חדשות 10**, בסך של שישים אלף ₪, אולם יש להבחין בין שני המקרים.

54. הפרסום של **ערוץ 10** היה בשעת שיא בו הציג המערערת שם **שני שידורים** שונים בהם נראתה המערערת "שהיא אישה שמנה הולכת... כאשר המצלמה מתמקדת בה באופן ברור ועוקבת אחרי הליכתה בעוד שאר התמונות ברקע הינם לרוב קטועות" במסגרת כתבה על, בין היתר, "מגפת ההשמנה".

55. על בימ"ש להביא בחשבון שהפרסום כאן היה על דרך ההקשר, כאשר התובעת הינה דמות משנה בתמונה, וכי לגבי אחד משני הפרסומים נקבע שאין בו פרסום לשון הרע.

56. בעניין **קוזובר** נתבע גם סעד מכוח פגיעה בפרטיות ובימ"ש שם מנה בסעיף 11 לפסק הדין את הנסיבות החמורות של הפרסום, אף לאחר שהוגש כתב התביעה המקורי.

57. כאשר התובעת מנתה בפוסט שפרסמה שורה של גורמים שפגעו בה, לא מצאה להזכיר הנתבע ביניהם ומכאן שלפחות בזמן אמת לא ראתה בו מי שגרם לה נזק מהותי ביחס לאחרים שהזכירה וחלקם אף לא תבעה כלל. התובעת לא נתנה לכך הסבר, גם בחקירתה. תשובותיה בעניין זה, לפני הפסקת עדותה, ולאחר שחודשה, הותירו סימני שאלה (ראה עמ' 26 שורה 10 לפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17).

58. **לא הנתבע יצר את מחול השדים סביב התובעת**, אלא גורם אחר שפרסם כחודש קודם לכן ביום 15.5 את תמונתה עם ח"כ חזן במסגרת פרסום שעסק בחשדות בעניינו לגבי סרסרות. לא מעטים, כך התברר, חטאו בהפיכת התובעת כלי בידם כדי לחבוט בח"כ חזן באמצעות אותה תמונה. התובעת ספגה עלבונות עקב כך, אך אין הצדקה שדווקא הנתבע יישא במלוא הנזק שנגרם לה על פני אותה תקופה מידם של מספר מפרסמים.

59. בשים לב לאמור לעיל, סכום התביעה שהוגשה נגד הנתבע, מעל מאה וארבעים אלף ₪, גבוה עד כדי מופרז ביחס לסכום שנפסק בעניין קוזובר וביחס לפסקי דין שניתנו בתביעות דומות ואף לגבי נסיבות חמורות יותר. יתכן שאם הייתה תובעת את **כל אותם מפרסמים** שהזכירה בפוסט ונוספים, הסכום הכולל של התביעה נגד הנתבע היה משקף העוול שנגרם לה ע"י **כל אותם גורמים**, אך לא הייתה הצדקה לתבוע סכום גבוה זה דווקא מהנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13512-09-15 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

60. התובעת הגישה תביעה בסכום זהה גם מנתבעים 1 ו- 2 והפער בין סכום התביעה לבין הסכום שסיכמה עם נתבעים אלה, אלפי ₪ בודדים, רב עד מאד שלא לומר, אף מעבר לכך.

61. התובעת גם לא ביקשה מהנתבע להסיר פרסומיו עד מועד הגשת התביעה. לא הובא הסבר לכך (ראה דבריה בעמ' 32 שורות 23 – 28 ובעמ' 33 שורות 6-7 בפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17). התובעת גם לא שלחה התראה לנתבע לפני הגשת תביעתה. לכן, אין מקום למתן צווים כמבוקש מכוח סעיף 9 לחוק. די במתן פסק דין זה כדי להבהיר את שביקשה התובעת להבהיר. לעניין מחדלה של התובעת לשלוח מכתב התראה יצוין שהנתבע מתנער בסיכומיו מכל אחריות לפגיעה בתובעת, ולכול היותר טוען ל"עניין של מה בכך", כדבריו. אין לביהמ"ש סמכות להורות לו להתנצל כמבוקש, אך הוא יביא בחשבון עמדתו לגבי בקשת התובעת לקבל התנצלות.

62. לא נסתרה טענתו של הנתבע כי לאחר קבלת כתב התביעה הסיר הפרסומים וביקש להגיע לפשרה עם התובעת ולכן התקשר אליה, אך היא טרקה לו הטלפון (ראה עמ' 26 שורה 10 לפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17).

63. אשר על כן, מחייב הנתבע לשלם לתובעת הסך של 15,000 ₪.

הוצאות משפט

64. היבט שפגע קשות בעניינה של התובעת, הייתה התנהלותה הדיונית כפי שיפורט כעת.

65. כפי שצוין קודם לכן, התובעת נקבה בסכום תביעה מופרז.

66. מחדלה של התובעת לשגר מכתב התראה בא לידי ביטוי באופן הבאת הטענות נגד הנתבע. הפרסומים הוצגו באופן שונה, לפחות מבחינת לוח הזמנים, ונראה שאילו הייתה לפני התובעת עמדתו של הנתבע, כתב התביעה, היה מנוסח באופן שונה.

67. לכתב התביעה צורפה אסופה של פרסומים שיוחסה לנתבע ועל בימ"ש היה להקדיש זמן רב במועד הישיבה המקדמית כדי לברר פרטי כל אחד ואחד מהפרסומים.

68. כתב התביעה אף לא כלל טענה מרכזית של התובעת לפיה הנתבע קישר בינה לבין אייל גולן, כפי שצוין קודם לכן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13512-09-15 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

69. התובעת הגישה בקשה יוצאת דופן לפני המותב הקודם למנוע מהנתבע להגיש תצהיריו והמותב הקודם ביטא מורת רוחו מהגשת אותה בקשה.

70. בימ"ש סבר בישיבה המקדמית שיש לקבוע מועד להוכחות ולקצוב זמני חקירה, אולם התובעת עמדה על הגשת בקשה מקדמית נוספת, וכך נאלץ בימ"ש לקבוע ישיבה מקדמית נוספת לצורך דיון באותה בקשה בטרם יקבע מועד לשמיעת ראיות. לאחר הדיון, התובעת חזרה בה מהגשת הבקשה.

71. אולם כל אלה, מתגמדים ביחס לתקרית חמורה שארעה במהלך שמיעת הראיות. בתחילת מתן עדות התובעת, היא נאלמה דום ובימ"ש שסבר כי נקלעה למצוקה. מתוך התחשבות בה, בימ"ש הורה מיד על הפסקת החקירה כדי לאפשר לה להתעשת (ראה עמ' 14 לפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17). הנתבע קיבל את הצעת בימ"ש, אף שלא היה מחויב לכך, להסכים להיחקר, עוד בטרם הסתיימה חקירת התובעת ועל כך ראוי להערכה. למרבה המבוכה, במהלך החקירה החוזרת של הנתבע ע"י בא כוחו, התעוררה מהומה באולם שעקב חומרתה תועדה בפרוטרוט בפרוטוקול ובהחלטה מיוחדת שניתנה ע"י בימ"ש. ב"כ הנתבע טען ש"שהתובעת ניצלה את ההזדמנות (שחקירתה הופסקה –ע.ה.) והעבירה לתובעת דף נייר עם כיתוב בכתב ידה וכשהבחינה התובעת בכך מיהרה להסתיר את הדף כך שישיבה עליו ולאחר מכן נמסר הדף לחברתי שהטמינה אותו בתיקה". ב"כ התובעת הגיבה כלהלן: "מותר לי לכתוב למרשתי דברים וגם להנחות אותה. כשבימ"ש מבקש לראות את הנייר, אני אומרת שעל כך יש חיסיון עורך דין לקוח, מרשתי לא מוותרת על החיסיון שמגן עליה שהוא מוחלט. אני לא מעוניינת להציגו לחברי אך אני מודה שמדובר בדברים שכתבתי למרשתי על מנת להרגיע אותה לקראת עדותה. ישבתי עם מרשתי לפני הדיון ועברנו יחד על תצהירה, עושים כאלה דברים כך מכינים עד לדיון וגם זה לא צריך להיות בפני חברי".

72. בימ"ש קבע כי כלהלן:

"אם כל מה שנכתב באותו נייר שהוחלף בין ב"כ התובעת לתובעת הוא איחולי החלמה כביכול, מצופה החיה שהנייר יימסר לבימ"ש כדי להסיר כל חשש מהנתבע.

התובעת עומדת על כך שמטעמי חיסיון הנייר לא יימסר לבימ"ש וזו זכותה אך נותרה עננה מעיקה מבחינת בימ"ש לגבי התנהלות זו." (הדברים מתועדים בעמ' 24 ובעמ' 25 לפרוטוקול הדיון מיום 8.5.17).

73. כשם שעל בימ"ש לשלוח מסר למי שמוציא לשון הרע בחוסר רגישות, כך עליו להביע עמדה נחרצת לגבי התנהלות דיונית לא מקובלת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13512-09-15 קורנילוב-גרייבר נ' ציפריס

74. אשר על כן, לנוכח האמור לעיל, והחומרה הרבה שבימ"ש מייחס לאירוע שמתועד בהחלטתו בעמ' 25 הוא מוצא להביע זאת באמצעות שלילת הוצאות מהתובעת.

ניתן היום, ד' אב תשע"ז, 27 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט